järel oli J. dets-s 1918 Pärnus omakaitse otstarbel poliitiliste erakondade poolt loodud büroo esimeheks, Pärnu maavalitsuse põllumajandus- ja toitlusosakonna juhatajaks ning maavalitsuse abiesimeheks; ta määrati dets-s 1918 Ajutise Valitsuse poolt selle volinikuks ja veebr-s 1919 Pärnu linna ja maakonna komissariks, mis ametis ta suutis luua sõbraliku vahekorra kohalikkude omavalitsusasutistega. 1917. a. võttis J. ühe juhtiva isikuna osa põllumeeste erakonna, Eesti Maarahva Liidu asutamisest ja organiseerimisest, kelle kandidaadina ta 1919—20 oli Asutava Kogu liikmeks. Kui 1919. a. nov-s Tallinnas peetud 1. üleriiklik põllumeeste kongress määras oma alatiseks esinduseks eri maakondade põllumeeste esindajaist koosneva komitee, nn. Üleriikliku Põllumeeste Esituse, valis viimane dets-s 1919 J. enda esimeheks. Ka põllumeestekogude võrgu loomise järel märtsis 1921 poliitilise erakonnana registreeritud Üleriiklikus Põllumeeste Esituses on J. algusest peale kogu aeg kuni erakondade sulgemiseni 1935 asunud juhatuse esimehe kohal. Ta on olnud I—V Riigikogu liige põllumeestekogude rühmas, töötades mitmes komisjonis, ms. eelarve- ja rahanduskomisjoni esimehena. Alates dets-st 1924 oli J. II Riigikogu vanemaks abiesimeheks. A-l 1937 oli J. Rahvuskogu I koja liige ja valiti veebr-s 1938 Riigivolikogu liikmeks Järvamaalt uue Põhiseaduse elluviimise rahvarinde (selle keskjuhatuse esimeheks ta valiti s. a. jaan-s) kandidaadina. Juulist 1929 veebr-ni 1931 oli ta teedeministriks O. Strandman'i (vt. ka *Suppl.*) valitsuses, põllutööministriks veebr-st nov-ni 1931 K. Päts'i (vt. ka *Suppl.*) valitsuses ja majandusministriks, samuti K. Päts'i valitsuses, nov-st 1931 veebr-ni 1932 ja nov-st 1932 maini 1933. Teedeministrina viis J. läbi teedereformi, mille põhjal võeti teedekapitali arvele 5000 km maanteid. Põllutööministrina töötas ta välja ja viis ellu talude ümberlaenustamise korra, põllumajandustoodete väljaveokontrolli ja korraldas ümber piimaühingute võrgu. Majandusministrina tuli J-l maailmamajanduskriisi haripunkti olustikus võidelda suurte raskustega riigi- kui ka rahvamajanduses; riigieelarvete tasakaalustamise otstarbel kärbiti palku ja koondati ametnikkude koosseise, kõrgendati tolle, tõsteti seniseid ja pandi kehtima uusi makse (maks kaubandus-tööstuslikelt ettevõtteilt, erimaks palgalistelt, valuutamaks jt.); ulatusliku töötaolu pehmendamiseks korraldati hädaabitöid; soodustati põllumeeste seisukorda, seades sisse 1933. a. algusest võipreemiad ja alandades põllumeeste tulumaksu. Naelsterlingi kullaaluselt nihkumise (a. 1931) järel kerkis teravalt päevakorrale vääringupoliitika ning asuti hoidma krooni-kurssi. J. on võtnud agaralt osa majanduslikkude ettevõtete loomisest ja juhtimisest. A-l 1910 asutas ta Koerus Udeva Laenu-Hoiu Ühisuse. J. poolt viidi läbi põllumajandusliku keskühingu „Estonia" ümberkorraldamine, mille järel ta oli selle nõukogu esimees 1921—29. Tallinna Eesti Majandusühisuse juhatuse liige oli ta 1923—28, ühingu „Estonia Eksporttapamajad" asutajaid ja juhatuse liige 1923—30; nõukoguliikmena on ta teotsenud Riigi Turbatööstuses, Maapangas, Eesti Pangas ja Pikalaenu Pangas. J. oli Põllumeeste Keskpanga peamisi organiseerijaid ning panga juhatuse esimees asutamisest 1928 kuni 1936 (välja arvatud vaheajad ministriks oleku ajal), on hiljemini selle juhatuse liige. A-st 1932 on ta Krediitpanga nõukogu liige ja sama panga esindajana a-st 1934 a./s-i „Järvakandi Tehased" juhatuse esimees. Eesti Maakrediitseltsi (end. Eestimaa Krediitkassa) nõukogu esimeheks oli J. 1933—34 ja toimib a-st 1934 selle juhatuse esimehena. Ka on J. olnud juhtivalt tegev mitmes kirjastusühingus; nii on ta osaühingu „Kaja" asutajaid ja juhatuse liige a-st 1921, osaühingu „Ühiselu" juhatuse esimees a-st 1925, osaühingu „Uus Eesti" juhatuse esimees alates asutamisest a-st 1935 ja kirjastusühingu „Kultuurkoondis" juhatuse abiesimees asutamisest a-st 1937. Riigi Majandusnõukogu presidendiks oli J. selle asutise teotsemise vältel 1935—38. Põllutöökoja reformi järel valiti ta 1936. a. II Põllutöökoja esimeheks J. Soots'i (vt. ka *Suppl.*) järglasena. Järva maakonnanõukogu liige oli ta 1923—25. J. on Eesti-Läti Ühingu abiesimees a-st 1937 ja Eesti-Soome-Ungari Liidu esimees a-st 1938. Üleminekuajal uuele põhiseaduslikule korrale on J. kaasa töötanud ka Isamaaliidus, a-st 1936 keskjuhatuse abi-

Eesti biograafilise leksikoni tÃƒÂ¤ienduskÃƒÂ¶ide, 1940, lk. 112